

PÍSEŇ 0254

Kristus, příklad pokory

1531, 1541

1. Kristus, příklad po-ko-ry, Pán náš mi-lo- sti - vý, Ot-ce své-ho Syn mi- lý a jed - no - ro - ze - ný,
2. Neb hned, jak se na-ro-dil z panny Syn člo-vě-ka, v jes-lič- ky jej vlo- ži - la je - ho mi - lá mat - ka;

- pro hříš-né- ho člo-vě - ka rá - čil bý - ti chu - dý a jsa od věč-no -- sti Bo- hu Ot - ci rov-ný.
plén-ka-mi ob - vi - nu- la ja - ko dív-ka chu - dá; tu se ho hned do -- tkla nás hříšných po-ku- ta.

Chvalme Ot - ce ne- bes- ké - ho, že nám Sy - na své-ho po-slal, hříšným po-dob-né - ho.

3. Od nepřátel puzení, s matkou utíkání, před Židy ukrývání pro naše spasení
ráčil jest podsoupiti, lidem poddán býti, jsa poslušen Otce až právě do smrti.
4. Od ďábla pokušení, od lidí hanění, od přátel utrhaní, od cizích rouhání
snášel, nikde nemaje své hlavě sklonění, král nebeské slávy dán jest v pohanění.

Chvalme Otce nebeského...

5. Hlad, žízeň, horko, zimu, největší chudobu přijal na se, člověka hříšného pokutu,
v potu tváře s bolestí i s pláčem pracuje a věčného chleba synům dobýváje.
6. S pláčem ovci hledaje, jež byla ztracena, našel ji, v milosti vzal na svá ramena;
dobrý pastýř pokrm svým věčný jest připravil, když za ovce milé svou duši položil.

Chvalme Otce nebeského...

7. S křížem svým dobrovolně úzkou cestou se bral, tak království věčného nám bránu otvíral;
musil mnoho trpěti a tak v slávu vjíti; neb mu nechtěl Otec pro nás odpustiti.
8. Dejž, ať můžem za tebou s svým křížem stačiti, úzkou cestou vždy jdouce, tě následovati,
ďábla se nebojice, u víře skonati a na věky šťastně s tebou kralovati.

Chvalme Otce nebeského...

Lukáš Pražský 1501, 1541, 1659, 1970